

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.538/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 14 november 2001 door de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotings-technische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991", heeft op 20 november 2001 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

"door de omstandigheid dat met het oog op de invoering van de euro op 1 januari 2002 de bestaande regelgeving tijdig moet worden aangepast om een vlotte overgang mogelijk te maken".

*
* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot de hiernavolgende opmerkingen.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe in artikel 83, §§ 2 en 5, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, de in Belgische frank uitgedrukte bedragen aan te passen aan de invoering van de euro.

RECHTSGROND

In de aanhef van het ontworpen besluit wordt verwezen naar het decreet van 14 juli 1998 betreffende de euro. De enige bepaling in dat decreet die in aanmerking zou kunnen komen als rechtsgrond voor een besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van een decreet, is artikel 11.

.../...

Bij die decreetsbepaling wordt de Vlaamse regering "gemachtigd om alle in het kader van dit decreet en de Europese regelgeving betreffende de invoering van de euro noodzakelijke maatregelen te treffen, met inbegrip van het nemen van de nodige overgangsmaatregelen en het aanbrengen van wijzigingen aan de bestaande decreten en de respectieve uitvoeringsbesluiten" (artikel 11, eerste lid).

Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet blijkt dat de decreetgever zich weliswaar bewust was van het feit dat hij een ruime machtiging aan de regering verleende ⁽¹⁾, maar dat hij er niettemin van uitging dat die machtiging slechts betrekking had op het aanpassen van bepalingen die, ten gevolge van het invoeren van de euro, geen zin meer zouden hebben, of op het wegwerken van bepalingen die de invoering van de euro zouden belemmeren of die daarmee onverenigbaar zouden zijn ⁽²⁾.

Te dezen strekt het voor advies voorgelegde ontwerp ertoe in artikel 83, §§ 2 en 5, van het voornoemde decreet van 21 december 1990 de bedragen in frank om te zetten in bedragen in euro. Daarbij worden de bedragen in euro afgerond tot een rond bedrag (zgn. "transparantieafronding").

Er moet echter opgemerkt worden dat, zo het weliswaar nuttig is om, naar aanleiding van de invoering van de euro, in de regelgeving de bedragen in frank te vervangen door de bedragen in euro, het daarentegen voor de toepassing en de uitvoering van de Europese verordeningen niet "noodzakelijk" is om in een dergelijke vervanging te voorzien. Artikel 14 van verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro bepaalt immers dat verwijzingen naar de nationale munteenheden in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangsperiode bestaan, worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid, overeenkomstig de respectieve omrekeningskoersen. Voorts wordt bepaald dat daarbij rekening wordt gehouden met de afrondingsregels vastgesteld in verordening (EG) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro. De omzetting in euro gebeurt dus van rechtswege, zonder dat een optreden van de betrokken nationale overheid vereist is.

⁽¹⁾ Zie het verslag van de Commissie voor Financiën en Begroting, Parl. St., VI. Parl., 1997-98, nr. 1064-3, p. 10.

⁽²⁾ Memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 1997-98, nr. 1064-1, p. 11.

Bovendien beperkt het ontwerp zich niet tot het toepassen van de afrondingsregels van verordening (EG) nr. 1103/97 op artikel 83, §§ 2 en 5, van het in het ontwerp bedoelde decreet, maar vormt het op dit punt de uiting van een eigen beleidskeuze van de Vlaamse regering : het voorziet immers in een transparantie-afronding, die afwijkt van de striktere afronding bedoeld in die verordening. Ook om die reden kan het ontwerp niet geacht worden maatregelen te bevatten die beperkt blijven tot wat alleen maar "noodzakelijk" is voor de invoering van de euro.

De conclusie is dan ook dat het ontworpen besluit de grenzen van de bij artikel 11 van het decreet van 14 juli 1998 verleende machtiging te buiten gaat, of m.a.w. dat er voor het ontwerp geen rechtsgrond is.

Wil de Vlaamse regering de in het ontwerp bedoelde aanpassingen aanbrengen in het decreet van 21 december 1990, dan dient zij daartoe een ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement in te dienen. Dit is trouwens de werkwijze die, i.v.m. andere beleidsdomeinen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, tot dusver gevolgd is ⁽³⁾.

⁽³⁾ Aan de Raad van State zijn alvast de volgende ontwerpen bekend: ontwerp van decreet tot wijziging van sommige bepalingen inzake cultuur, wat de invoering van de euro betreft (advies 31.083/3); ontwerp van decreet betreffende de wijziging van sommige bepalingen inzake media, wat de invoering van de euro betreft (advies 31.495/3); ontwerp van decreet tot wijziging van sommige bepalingen inzake economie, wat de invoering van de euro betreft (advies 31.567/1).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad - voorzitter,
	P. LEMMENS, J. SMETS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

D. ALBRECHT